

РЕШЕНИЕ

№ 1897

гр. София, 22.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 11.03.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева

Искра Гърбелова

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **12553** по описа за **2021** година докладвано от съдия Миглена Недева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на [фирма], [населено място], с ЕИК[ЕИК], представлявано от изпълнителния директор А. В. Т., чрез адв. Г. С. Х. срещу Решение № 824 от 28.10.2021 по н.а.х.д. № 20211110212633 / 2021 г. на Софийският районен съд, Наказателно отделение, 111-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № Р-10-654 от 09.08.2021г. издадено от Заместник-председателя на Комисия за финансов надзор, Управление „Надзор на инвестиционна дейност“. С последното на основание чл. 221, ал.8, т.2 от ЗППЦК на дружеството е наложена „имуществена санкция“ в размер на 2 000 лева, за нарушение на чл. 115, ал. 2, т.2, т.3 и т.4, хипотеза втора от ЗППЦК.

В жалбата, като касационни основания по чл.348, ал.1, т.1 и т.2 НПК се сочат допуснати от първоинстанционния съд нарушения на материалния и процесуален закон. Поддържа се, че дружеството е спазило изискването на закона за публикуване на покана в определения от закона срок. Развиват се доводи, че са налице основания за приложението на чл. 28 от ЗАНН. По отношение на уникалния идентификационен код, сочи, че той се избира свободно от публичните дружества и може да бъде различен за всяко събрание. В този смисъл неналичието на такъв код в поканата на

събитието, не следва да се квалифицира като деяние от което, да са застрашени обществените отношения. Неналичието на код на емисията и на начален час, описан в поканата като „13 часа + 2 UTC“, също не застрашава по никакъв начин обществени отношения свързани с функционирането на прозрачен и капиталов пазар. Счита, че ниският интензитет на застрашаване обществените отношения във връзка с естеството на липсващите реквизити, новостта на законодателството, обстоятелството, че „ИНТЕРСТАНДАРТС“ е едно от първите дружества, на които е наложена имуществена санкция по този ред както и фактът, че събранието е свикано именно в резултат на устни указания от КФН, във връзка с изпълнение на друго изискване на закона, в съвкупност обуславят маловажност на нарушението, респективно незаконосъобразност на наказателното постановление. Иска решението на СРС да бъде отменено и вместо него да бъде постановено друго, с което да се отмени НП. В съдебното заседание касаторът се представлява от адв. К., която поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена. Претендира разности.

Ответникът - Комисията за финансов надзор (КФН), чрез юрк. Г., изразява становище за неоснователност на касационната жалба и моли тя да бъде оставена без уважение, както и за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на платеното адвокатско възнаграждение от другата страна.

Представителят на СГП прокурор Ю. дава заключение, че жалбата е неоснователна.

Административен съд – София - град, XX касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН и от надлежна страна, поради което е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Софийски районен съд е установил от фактическа страна, че чрез единна електронна система за предоставяне на информация на КФН по електронен път - е - R., с вх.№ 10 - 05 - 6707/28.12.2020г. дружеството [фирма] е предоставило на КФН покана за свикване на извънредно общо събрание на акционерите, насрочено за 25.01.2021г., респективно 15.02.2021г. при условията на чл.115, ал.14 от ЗППЦК, ведно с писмени материали. Като част от писмените материали е представен Протокол от 08.12.2020г. от заседание на СД на дружеството, на което е било взето решение за свикване на общо събрание, определен е дневния ред и е одобрен текстът на покана на свикване на ИОСА.

При извършена проверка от мл. експерт при отдел „Надзор на публични дружества, емитенти на ценни книжа и дружества със специална инвестиционна цел“ е установено, че публичното дружество [фирма] е извършило нарушение по чл.115, ал.2 от ЗППЦК, тъй като Съветът на директорите на дружеството е гласувал и приел от свое име покана за свикване на общо събрание на акционерите на дружеството, която не е императивно изискуемото задължение съдържание по чл.115, ал.2 от ЗППЦК.

Във връзка с констатираното нарушение бил съставен АУАН, който бил връчен лично на изрично упълномощено от дружеството лице. Впоследствие било издадено и обжалваното наказателно постановление.

За да потвърди НП, СРС е извършил пълна и всеобхватна служебна проверка на законосъобразността на санкционния акт, в резултат на която е установил, че АУАН и

НП са издадени от компетентни органи и в сроковете по чл. 34 от ЗАНН, съдържат необходимите реквизити, описанието на нарушението е точно и съответства на дадената му правна квалификация, а в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. Формирал е извод, че законосъобразно е ангажирана отговорността на дружеството, тъй като извършването на нарушението е установено по безспорен начин и санкцията е правилно определена в минимален размер, като не са налице основания за прилагане на чл. 28 от ЗАНН.

Тези изводи на районния съд се споделят изцяло от настоящия касационен състав.

Съгласно чл. 115, ал. 4 от ЗППЦК дружеството е длъжно да обяви поканата по, ал. 2 в търговския регистър и да я оповести при условията и по реда на чл. 100т, ал. 1 и 3 най-малко 30 дни преди откриването на общото събрание на акционерите, а алинея 5 изисква в същия срок поканата да бъде изпратена в КФН. Съгласно чл. 115, ал. 2, освен информацията по чл. 223, ал. 4 от Търговския закон поканата за общото събрание трябва да включва и изрично посочената в 12 точки информация. В случая касаторът е оповестил и изпратил в КФН поканата за насроченото за 25.01.2021 г. общо събрание, но поканата не е съдържала изискуемата според чл. 115, ал. 2 информация, по т. 2, т.3 и т.4.

Неоснователни са доводите в жалбата, че в конкретния случай следва да намери приложение нормата на чл. 28 от ЗАНН. В ЗАНН не са предвидени критерии за определяне кое деяние следва да се счита маловажно по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. Съгласно чл. 11 от ЗАНН по въпросите за вината, вменяемостта, обстоятелствата, изключващи отговорността, се прилагат разпоредбите на Общата част на Наказателния кодекс, доколкото в ЗАНН не е предвидено друго. По смисъла на чл. 93, т. 9 от НК маловажен случай е този, при който извършеното с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи от съответния вид. Определяща е степента на обществена опасност на нарушението, стойността на вредите, кръга на засегнатите интереси, времетраенето на нарушението и значимостта на конкретно увредените отношения. В случая деянието, за което е ангажирана административнонаказателната отговорност на касатора, не е резултатно, а формално, поради което макар последиците да не са елемент от фактическия състав на нарушението, за да бъдат обсъждани, то наличието или липсата на вредни последици е един от критериите при прилагане на чл. 28 от ЗАНН. При преценката на характера на засегнатите обществени отношения, а именно предоставяне на информация на КФН за упражняване на контролни правомощия при регулиране на пазара на ценни книжа и гарантиране правата на инвеститорите, което е от особено важно значение за стабилността на финансовите пазари и доверието на инвеститорите в тях, не може нарушението да се квалифицира като маловажен случай. Като аргумент за неприложимост на института на маловажния случай съдът съобрази и обстоятелството, че в поканата за общото събрание е липсвало посочване на три вида от общо деветте предвидени в чл. 115, ал. 2 ЗППЦК категории данни е достатъчно основание да се изключи възможността случаят да се счете за маловажен. Единствено обстоятелството, че се касае за първо нарушение не е достатъчен аргумент, че се касае за маловажен случай. Маловажни са не всички първи нарушения, а единствено онези нарушения, чиято степен на обществена опасност съществено се отличава от обществената опасност на други нарушения от този вид. В

настоящия случай при сравнение с други деяния от същия вид процесното нарушение разкрива същата, а не по - ниска степен на обществена опасност. Следва да се посочи, че не се установиха, а и не се твърдят никакви особени причини за неизпълнение на задължението на дружеството по чл. 115, ал. 2 ЗППЦК.

Съгласно чл. 221, ал. 8 т. 2 вр., ал. 1 т. 2 ЗППЦК за нарушение на чл. 115, ал. 2 ЗППЦК, извършено за първи път, за юридическо лице се предвижда налагане на имуществена санкция от 2000, 00 лева до 5000, 00 лева. В настоящия случай на дружеството е наложена санкция в минималния, предвиден в нормата размер - 2000, 00 лева. Така определеният размер на имуществената санкция не може да бъде намаляван, поради което излагането на съображения досежно размера на наложената имуществена санкция, не е нужно, но само за пълнота съдът ще посочи, че така наложената санкция е определена при съобразяване на посочените в чл. 27, ал. 2 ЗАНН критерии и на обстоятелството, че се касае за първо нарушение, поради което се явява съответна на тежестта на нарушението.

Предвид изложеното и с оглед наведените касационни основания, както и предвид обхвата на длъжимата от касационната инстанция проверка, настоящият състав намира решението на районния съд за правилно и като такова следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на делото и във връзка с чл. 63д, ал.3 от ЗАНН / ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г/, искането на ответника по касация за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно и следва да се уважи в размер на 100 лева, съгласно чл. 78, ал. 8 от ГПК, приложим съгласно чл.144 от АПК във вр. чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 25, ал. 1 от Наредба за заплащането на правната помощ /обн., ДВ, бр. 5 от 17.01.06г./.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2, предложение първо от АПК, Административен съд София – град, XX Касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 824 от 28.10.2021 по н.а.х.д. № 20211110212633/2021 г. по описа на Софийският районен съд.

ОСЪЖДА [фирма], [населено място], с ЕИК[ЕИК], да заплати на Комисия за финансов надзор сумата от 100 (сто) лева разноси за юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

